A°. 1837. N°. 140.

ARNHEMSCHE COURANT.

Dingsdag den 21. November.

OOSTENRIJK.

Weenen, den 7den November. Men heeft het voornemen om hier *Omnibus* in te voeren, gelijk die te Parijs bestaan, ten einde de circulatie tusschen de stad en de voorsteden te bevorderen.

— Uit goede bron wil men weten dat de diensttijd in het Oostenrijksche leger, van 14 op 10 jaren zal verminderd worden, en dat deswege een keizerlijk besluit eerlang te wachten staat.

ZWEDEN en NOORWEGEN.

De oogst, inzonderheid van gerst, haver en aardappelen is in verscheiden oorden des rijks minder gunstig uitgevallen. De Koning heeft derhalve, bij bevel van den 2den November, den invoer van gerst en haver tegen de helft der inkomende regten, tot den 15den Mei des volgenden jaars, en bij een ander bevel van denzelfden dag, den vrijen invoer van aardappelen, tot het laatst van Julij 1838 veroorloofd.

BRUNSWIJK.

Bij hertogelijk besluit van den 9den, zijn de standen tot eenen buitengewonen landdag, tegen den 20sten bijeengeroepen.

PRUISSEN.

De Frankforter *O. P. Zeitung* geeft den volgenden brief uit Berlijn: « Bij de nieuwe omwerking onzer wetgeving zal er waarschijnlijk eene aanmerkelijke wijziging plaats grijpen betrekkelijk doodslag in duël, welke volgens onze wetten als moord beschouwd en daarnaar gestraft wordt. De strengheid der tot nog toe bestaande straf, onthoofding door de bijl, die bijna altijd door de genade des Konings in vestings arrest van dikwijls slechts eenige maanden veranderd wordt, heeft veroorzaakt dat niemand de bedreigde straf meer vreest, maar zeker is, eene verzachting van vonnis te bekomen. Doch deze zoo natuurlijke en verstandige genade is niet zeer overeenkomstig met de majesteit der wet, die daardoor tot een vogelverschrikker gemaakt wordt. Uit aanmerking daarvan, en van de ontwijfelbaar overdrevene gestrengheid der wet, is eene verandering dubbel te wenschen, vooral als zij ingevoerd wordt volgens de met den tijd overeenkomstige juiste inzigten der nieuwere strafregtsgeleerden. Onze oude wetgeving beschouwt doodslag in een duël als eene privaat misdaad; de nieuwere wijze van zien beweert daarentegen, dat het duël eene overeenkomst tusschen twee personen is, die door het aangaan en volvoeren derzelve een vergrijp tegen den staat begaan, en dat dit ook alleenlijk als zoodanig bestraft worden moet. De bestraffing zelve kan dus slechts in eene boete of ballingschap, ten hoogste in eene matige gevangenisstraf bestaan; en dit zou voortaan ook wel bij ons kunnen aangenomen worden."

LONDEN, den 15den November.

Het parlement werd heden namiddag door eene koninklijke boodschap geopend. Zoodra de lord kanselier dezelve in het huis der lords had voorgelezen, begaven de leden van het huis der gemeenten zich naar hunne eigene vergadering, om eenen voorzitter te verkiezen. De heer *Lefevre* benoemde den heer *Abercromby*, die gedurende het jongstleden parlement voorzitter is geweest. Deze benoeming werd door den heer *Strutt* ondersteund. Sir *Robert Peel* zeide, dat hij niet voornemens was, zich tegen de herkiezing des laatstvorigen sprekers te verzetten, en nu werd de heer *Abercromby* naar den Presidentszetel geleid. Hij betuigde dank voor de eer, en nu verdaagde zich het huis tot morgen, als wanneer de verkiezing door de sanctie der Koningin zal worden bekrachtigd. De eed-flegging der leden zal Maandag geschieden, en op dien dag zal de Koningin de troonrede uitspreken, en zullen de verhandelingen beginnen.

— Uit een naauwkeurig onderzoek van vele duizenden gevallen is de maatschappij tot afschaffing der bedelarij tot het besluit gekomen, dat gemiddeld van de honderd bedelaars slechts drie geene bedriegers waren.

— Het stoomvaartuig Home, kapt. *White*, den 7den October van New-York vertrokken, is den 9den dierzelfde maand op de kust ten noorden van Ocracoke vergaan. Van de 90 passagiers zijn zeventig omgekomen, terwijl de ekwipaadje, uit veertig man bestaande, er vijfentwintig verloren heeft, zoodat het getal der daarbij verongelukte menschen 95 bedraagt. Elf passagiers, die deze vreeselijke ramp ontkomen zijn, hebben den 27sten eene verklaring in den *Morning-Herald* doen plaatsen, waarin zij opgeven dat op het oogenblik des ongeluks de kapitein in eenen staat van dronkenschap was, die hem niet veroorloofde het toezigt te houden over de leiding des vaartuigs; verscheidene andere dagbladen nemen evenwel de verdediging des kapiteins op zich.

De passagiers welken het gelukt is, aan de schipbreuk te ontkomen, zijn door de inwoners van Ocracoke geplunderd geworden. Deze hebben zich meester gemaakt van de koffers, enz., welke de zee op het strand had geworpen. Zij hebben zelfs de dooden van hunne kleederen, horologien, enz., beroofd.

— Van den 16den November.

Heden heeft de lord Kanselier in het huis der gemeenten aangekondigd, dat de Koningin de keuze des voorzitters goedkeurde, en werd vervolgens voortgezet de beëediging der leden, die ook morgen zal plaats hebben. Maandag zal de Koningin hare troonrede houden, en men zegt dat de Tories in het adres in antwoord op dezelve, dadelijk hunne kracht beproeven zullen, door in dezelve in te lasschen eene paragraaf, betreffende de privilegien der Engelsche kerk, op welk punt zij zich verzekerd houden, de zege tegen het ministerie te zullen behalen.

— Gisteren heeft eene deputatie van Keulsche kooplieden een adres alsmede een geschenk van Rijnwijn aangeboden aan den lord *Mayor*, tot herinnering aan het openen van eene regtstreeksche gemeenschap tusschen Engeland en de Rijn-provinciën, die nu bijna drie eeuwen gesloten was geweest. In dit adres wordt gezegd, dat, door de handels-overeenkomst tusschen Engeland en Pruissen, men een groot voordeel boven de Hollandsche vlag had verkregen, en belooft men zich veel goeds van de regtstreeksche gemeenschap met de Rijn-provinciën, welker handel door de Hollanders was gemonopoliseerd geworden.

NOORD-AMERIKA.

De catholieke almanak der Vereenigde Staten behelst in een statistiek overzigt van den toestand der catholieke kerk in de Vereeniging het volgende: De wereldsche geestelijkheid bestaat uit 1 aartsbisschop (te Baltimore), 12 bisschoppen en 346 priesters. Men telt 9 Seminariën, 5—6 Jesuiten-huizen, 2 Dominiekaner kloosters, 10 kollegiën voor de mannelijke jeugd, 31 nonnenkloosters en pensionaten, 30 gestichten der barmhartige zusters, welke laatste zich met de verzorging der kranken en de opvoeding bezig houden. In het bisdom Detroit bestaan zendingen voor de Indianen en scholen voor de Indiaansche vrouwen en meisjes.

PARIJS, den 16den November.

De meeste der te Parijs zich bevindende gedeputeerden hebben reeds de plaatsen gekozen, die zij in de aanstaande zitting in de kamer van afgevaardigden wenschen te bezetten. De voorloopige werkzaamheden van de kamer zullen wel tot het einde van het jaar voortduren. De kamer zal zich eerst in negen bureaux voor de verificatie der volmagten verdeelen en daarna tot de benoeming van den president en de verdere leden van het bureau overgaan. Eerst na te zijn geconstitueerd zal de commissie voor het adres van antwoord kunnen benoemd worden. Het budget voor 1839 en de rekeningen over 1835 en 36 zullen, even als vorige jaren, waarschijnlijk het eerst aan de kamer aangeboden worden.

Uit Madrid heeft men tijdingen tot den 8sten November. Het ministerie scheen zich tot aan de opening der nieuwe cortes, op den 19den aanstaande, te zullen staande houden: reeds werd er aan de openingsaanspraak gearbeid. Dagelijks kwamen er nieuwe cortesleden in de hoofdstad aan. Ter beveiliging dergenen die aan de zijde van Valencia, Estramadura en andere verwijderde gewesten moeten komen, werden eskadrons ruiterij uit de hoofdstad afgezonden. — Van *Espartero* had men niets naders; alleen wist men dat hij naar de zijde van Pampeluna trok, om daar ook de gezonken krijgstucht te herstellen.

'sGRAVENHAGE, den 18den November.

Weldra (den 29sten dezer) zal de Tweede Kamer der Staten-Generaal derzelver werkzaamheden met ijver hervatten. In eene van derzelver eerste zittingen zal, naar men verneemt, van regeringswege aan dezelve ter overweging worden toegezonden een ontwerp van wet, betrekkelijk de ligting der nationale militie voor den jare 1838; een ontwerp, tot verlenging, gedurende dat jaar, van de bestaande wettelijke bepalingen tot beteugeling van woelingen en kwaadgezinden; en een ontwerp, tot wijziging der wet van 16 Mei 1829, waarbij eenige transitoire bepalingen, bij de invoering der nieuwe wetboeken, zijn vastgesteld. Bovendien ziet men het ontwerp van wet, houdende eene gedeeltelijke herziening van het tarief, der regten op den in- uit- en doorvoer, te ge-

moet. Wat de begrootingswetten van 1838 betreft, men verwacht, dat de regering eerlang de veelvuldige, door de leden der Tweede Kamer op dezelve gemaakte bedenkingen, beantwoorden zal.

— Uit eene opgave nopens den staat van het invaliedenhuis te Leiden, gedurende den jare 1836, blijkt, dat de sterkte der manschappen door elkander 142 man bedroeg, zijnde er, in dat tijdvak, opgenomen 10 man, overleden 6, vrijwillig ontslagen 9, terwijl, uit hoofde van wangedrag, aan 2 het verder verblijf in het gesticht is ontzegd. Op den 31sten December van het genoemde jaar beliep de dadelijke sterfte 125 man, onder welke 107 uit vroegere oorlogen en 18 uit den laatsten strijd. Na aftrek der pensioenen, kostgelden en gratificatien, heeft deze inrigting, over 1836, aan de verschillende fondsen, te zamen gekost *f* 21,293,81. De kosten hebben, dit jaar, meer beloopen dan gewoonlijk. De reden hiervan moet voornamelijk gezocht worden in de buitengewone herstellingen, welke het gebouw heeft ondergaan, ten deele als gevolgen der ontzettende stormen, die in het najaar en den winter van het afgeloopen jaar gewoed hebben. Ter vervulling van de zedelijke behoeften der Israëliten, was ook thans weder dienstbaar de in het gesticht aanwezige bibliotheek, en inzonderheid het godsdienstig onderwijs en de vlijtige bijwoning der openbare godsdienst-oefeningen.

— Gisteren is de raad van ministers vergaderd geweest, welke, naar men wil, zich zou onledig hebben gehouden met het onderzoek nopens het al of niet wenschelijke, om wijzigingen in de transito-regten te maken van het tarief van regten op den in-, uit- en doorvoer. Ook verneemt men, dat tot stand is gebragt een handels-traktaat tusschen het Vereenigde Koningrijk van Groot-Brittanje en ons Rijk, waaromtrent vele onderhandelingen zijn voorafgegaan.

— Uit Amsterdam verneemt men dat de heeren *Rochussen* en *von Scherf*, die van wege het Nederlandsche gouvernement bij het kabinet van Berlijn zijn werkzaam geweest, tot het sluiten van het tusschen Pruissen en de Nederlanden thans bestaande traktaat op de Rijnvaart onlangs, bij eenen brief van den Pruissischen minister van buitenlandsche zaken, van wege Z. M. den Koning van Pruissen, elk ten geschenke ontvangen hebben eene gouden snuifdoos, prijkende met 's Konings naamcijfer en rijk met brillanten omzet, met vermelding in den brief van 's Konings vereerend gevoelen omtrent hunnen ijver tot daarstelling van het gezegd traktaat.

Van den 19den November.

Nopens den staat en de werking der Geldersche afdeelingen van het Nederlandsch genootschap tot zedelijke verbetering der gevangenen, houdt het verslag van den toestand van dit genootschap, onder anderen, het volgende in:

« Bestuurders der afdeeling Arnhem geven te kennen, dat met het geven van onderrigt in het lezen, schrijven en rekenen, op den ouden voet is voortgegaan, hetwelk gewoonlijk aan 26 jeugdige gevangenen gegeven werd. Het nut, daardoor gesticht, is onmiskenbaar; ook aan andere gevangenen is de gelegenheid daartoe aangeboden, ofschoon zij, om den korten duur van hun verblijf, daartoe meestal weinig lust betoonden. De onderwijzer *P. Meyborg*, heeft zich weder op eene loffelijke wijze van zijne taak gekweten. Aan de Protestanten werd, bij voortduring, godsdienst-onderrigt gegeven; terwijl door R. K. geestelijken, tweemaal in 't jaar, hoogtijd is gevierd, en de zieken, op derzelver verzoek, door hen bezocht werden. — Aan de zich aangemeld hebbende ontslagenen is, overeenkomstig den aard hunner behoeften, eenige ondersteuning verleend geworden. Zij zijn zoo veel mogelijk onder toezigt geplaatst, en, voor zoo verre bestuurders is bekend geworden, zijn er geene, die zich ondankbaar betoond hebben, of tot vroegere verkeerdheden vervallen zijn. Deze afdeeling telt 97 leden.

De afdeeling Nijmegen telt thans 80 leden. Geene bijzonderheden komen omtrent dezelve in het verslag voor.

Het bestuur der afdeeling Zutphen tracht bij voortduring al dat nut te stichten, in den geest des genootschaps, wat in deszelfs bereik valt. Door den mede-bestuurder der afdeeling, den wel eerwaarden heer *Bax*, is elken Maandag eene godsdienstige toespraak voor de gevangenen gehouden, ten getale meest van 20 tot 30, welke met belangstelling werd aangehoord. De bemoeijingen van bestuurders hebben zich uitgestrekt over een doorgaand getal van 35 gevangenen. De afdeeling telt 136 leden.

AMSTERDAM den 19den November.

Beurs van 18 November.

Heden zijn er geene tijdingen van het oorlogstooneel uit Spanje ontvangen. Te Parijs hebben de Fransche 5 pCt. eenen gevoeligen achteruitgang geleden; ook de 3 pCt. werden daardoor aangedaan. Deze achteruitgang is door geene politieke oorzaak te weeg gebragt, maar van eenen financieelen oorsprong; men gelooft, namelijk, dat, in de aanstaande bijeenkomst een ontwerp zal voorgesteld worden, om de 5 pCt. tegen een minder rentgevend fonds in te wisselen; er is echter nopens de wijze hoe nog niets stellig bepaald.

Onze beurs kenmerkte zich heden door eene meer willige houding in alle onze binnenlandsche effecten, bijzonder in Handelmaatschappij, welke dagelijks niets onbeduidend vooruitgaan; Spoorweg wederom flaauw.

Blijvende prijzen ten 4½ uur.

Holland. 2½ pCt 53$\frac{1}{16}$ à $\frac{1}{8}$; 5 pCt. 101$\frac{1}{8}$; Kansbiljetten 22$\frac{11}{16}$; oud Syndicaat 93½; Handelmaatschappij 167; 5 pCt. Oost-Indië 100; Spoorweg op Haarlem 154½; op Rotterdam 115½ à 116.

Spanje. Ardoins 20$\frac{5}{8}$, $\frac{3}{16}$ à $\frac{1}{8}$.

Alle Russische en Oostenrijksche schuldbrieven als gisteren.

Effecten-Societeit 19 November.

De Engelsche berigten van jl. Woensdag en Donderdag zijn ons heden geworden. Op Donderdag waren zoowel Engelsche als alle vreemde fondsen vrij gezocht, doordien de Oost-Indische Compagnie aangekondigd heeft, dat zij voortaan geene 4 pCt. renten maar wel 3 pCt. renten betalen zal; dit heeft koopers in Engelsche en ook in Hollandsche effecten te Londen uitgelokt, en ook onze markt was dien ten gevolge in binnenlandsche schuldbrieven zeer willig.

Het Portugeesche Gouvernement heeft zich genoodzaakt gezien, de verschijnende coupons der 3 en 5 pCt. schulden, met schatkist-biljetten te voldoen; dit is te Londen bekend geweest.

Blijvende prijzen ten 4½ uur.

Holland. 2½ pCt. 53$\frac{3}{16}$ ¼; 5 pCt. 101¼; kansbiljetten 22¾; 5 pCt. Oost-Indië 100$\frac{1}{16}$; Handelmaatschappij van 167 tot 168 toe geklommen.

Spanje. Ardoins 20¼ à $\frac{5}{16}$.

Mengelwerk.

Volkvertegenwoordigende regeringsvorm.

(*Ingezonden.*)

De volkvertegenwoordigende regeringsvorm is, vooral, de regering der openbare meening, die tot tolken heeft de pers, de kies-kollegiën en de twee Kamers. De Koning, onschendbaar hoofd der uitvoerende magt, is buiten de debatten dier meening geplaatst, om hare zege te verzekeren, als zij het karakter van nationale overtuiging en wil bekomen heeft. Ziedaar voor de bespiegelende orde van zaken. Wat de praktijk aangaat, kan er verwarring ontstaan in het spel der verschillende deelen van dien regeringsvorm; nu eens zal men de pers de parlementaire magten kunnen zien voorbijloopen; een andermaal zullen de Kamers op hare beurt dezelve met versmading en toorn behandelen; of wel, er zal tusschen den Koning en de Kamers geene genoegzame overeenstemming bestaan. Die omstandigheden zijn droevig, maar niet onherstelbaar. De openbaarheid zelve dier ongelegenheden bevordert er de genezing van, en het licht doet den afgrond vermijden.

Zoeken wij ten huidigen dage naar de hoofdoorzaak van hetgeen ons verzwakt, dan meenen wij die niet zoo zeer in de aanmatigingen des bewinds, als in de handelwijze der Tweede Kamer te vinden. Wij zeggen, dat wij het voortduren van onzen onzekeren en geldverslindenden toestand daaraan inzonderheid wijten, dat de Kamer niet het volle gevoel van haar regt en hare kracht heeft gehad.

De Kroon neemt besluiten, doet voorstellen en vragen, die kunnen misvallen zoo wel aan het land als aan de Kamer. Maar sedert wanneer is er door eene staatkundige constitutie gewaarborgd, dat eene magt zich nooit zal vergissen, dat altijd hare beweringen regtmatig, hare inzigten oordeelkundig zullen zijn? De bedoeling van den volkvertegenwoordigenden regeringsvorm is juist, de eene magt door de andere op te wegen, en door de contrôle der Kamers de dwalingen der regering te herstellen. Er heerschte, naar het schijnt, in de Kamer het dwaalbegrip, dat zij aan de Kroon niet zou kunnen weigeren wat deze haar vraagt, zonder de koninklijke magt innig te schokken. Groote dwaling; de Kamer is juist bestemd om die magt te versterken, door dezelve, als het noodig is, tegen te spreken. Indien het anders ware, waarom dan zouden constitutionele monarchiën verkieslijk zijn boven volstrekte? Indien men, op straffe van maatschappelijke verwarring, aan de Kroon toestaan moet al wat zij vraagt, waartoe dan de huichelarij der parlementaire vormen en beraadslagingen? Het is omdat de weigering noodig zijn kan, dat er in eenen constitutionelen staat onder den Koning verantwoordelijke agenten bestaan, tegen welke die weigering gerigt is, welke er de gevolgen van dragen. Als de Koning zijn ministerie heeft veranderd, wordt hij beschouwd niets te hebben gevraagd noch voorgesteld.

Zelfs ten aanzien der teederste punten en die iets persoonlijks hebben, kan de Koning van de Kamers eene weigering lijden, zonder letsel van zijne waardigheid en wezenlijke magt. Wil men een voorbeeld? WILLEM III, na het traktaat van *Rijswijk* te hebben gesloten, in de volle populariteit, welke hem een gelukkige oorlog tegen *Frankrijk* had gegeven, verwittigde de Gemeenten, dat hij *Engeland* niet in zekerheid zou beschouwen, zonder een staand leger. Deze nieuwe Koning wenschte LODEWIJK XIV na te volgen, om hem te beter te weêrstaan; hij meende, daarbij eene groote krijgsmagt te behoeven, midden onder de ontevredenheden en zamenspanningen, die tegen hem en zijn gouvernement uitbarsteden. Maar de meerderheid des parle-

ments en der natie zag niet zonder bezorgdheid het voornemen des hofs om een leger te onderhouden. Ten dien aanzien was de gisting zoo algemeen, dat de vrienden des Konings, in het huis der Gemeenten, zich niet openlijk tegen de vermindering der troepen durfden aankanten. Zij poogden slechts het huis over te halen om er een klein gedeelte van te behouden; maar in weerwil van al de behendigheid hunner parlementaire manoeuvres konden zij niet meer dan 350,000 pond st. verkrijgen voor de bezoldiging van 10,000 man, waarbij men naderhand nog 3000 zeesoldaten voegde. De graaf van SUNDERLAND, aan wien de Gemeenten het plan van een staand leger toeschreven, wilde hunnen toorn ontsnappen en leide vrijwillig zijne ambten neder. Wat WILLEM aangaat, deze was zoo zeer verstoord, dat hij aan zijne boezemvrienden verklaarde, dat hij zich nimmer met de zaken der natie zou hebben bemoeid, indien hij zooveel wantrouwen en ondankbaarheid had kunnen voorzien. Toen, het volgende jaar, een nieuw parlement bemerkte, dat de Koning een grooter getal troepen op de been wilde houden dan door het vorige huis toegestemd was, besloot het hem zijne ontevredenheid te doen gevoelen. Het onthield zich, hem de gebruikelijke beleefdheid van een antwoord op zijne openings-rede te bewijzen; het stemde het ontslag van al de troepen in Engelsche soldij boven de 7000 man; de vermindering van die in *Ierland* tot op 12000, en dat alleenlijk inboorlingen deel zouden uitmaken van de te behouden troepen. WILLEM's ministers zelven hadden hem, voor de opening des parlements, verklaard, dat zij een volum voor tien of twaalf duizend man zouden kunnen verkrijgen, maar geen grooter getal durfden aanvragen. WILLEM was verontwaardigd en dreigde de regering te laten varen; met die bedoeling schreef hij zelfs eene aanspraak, om in de beide huizen te houden: doch hij werd van dit voornemen afgebragt door zijne ministers en vertrouwde raadslieden, en besloot de bill te bekrachtigen, die hem zoo hevig verstoord had.

Later nog had de Koning van *Engeland* het ongenoegen, van het parlement scherpe aanmerkingen te hooren maken op het traktaat van verdeeling der Spaansche monarchie, waartoe hij in het geheim toegetreden was op aanhouden van LODEWIJK XIV. Hij werd door de twee huizen gebeden, om voortaan wel in alle belangrijke zaken raad te willen nemen bij mannen, die door bekenden stand en braafheid vertrouwen inboezemen konden.

WILLEM, wiens politieke talenten men te regt roemt, toonde zijne bekwaamheid vooral in eene noodwendige en rustige onderwerping aan de constitutionele regelen van den regeringsvorm, dien hij aangenomen had. Men zeide van hem, dat hij Stadhouder van *Engeland* en Koning van *Holland* was. Het leidt, in staatszaken, altijd tot een goed einde, zich naar de noodzakelijkheid te schikken. Dit oordeelkundig gedrag verdubbelt de kracht, en als men ter geschikter ure gebogen heeft, verheft men er zich des te magtiger om.

In eenen volkvertegenwoordigenden staat kunnen Koning en Kamers elkander tegenspreken; en als die tegenspraak opregt is, strekt zij allen tot nut. Indien de Tweede Kamer zich verbeeldde, dat zij den troon niets weigeren kan zonder dien te schokken, zou zij aan hare bestemming niet beantwoorden, en ondermijnen wat zij schragen moet. Als de getrouwheid van eene Vertegenwoordiging buiten alle verdenking is, zijn hare weigeringen zonder gevaar; en als men eenen Koning gemaakt heeft, kan men, met eerbied, zijne aanvragen afslaan.

De Flaauwen in den lande.

Er is voorzeker geen land in *Europa*, waar de ingezetenen meer gesteld zijn op staatkundige vrijheid, dan in *Nederland*. Het regt, om zijne meening rond en openbaar te verkondigen, is niet met de grondwet geboren (zoo als zulks in *Frankrijk* het geval was); dat regt was, sedert onheugelijke jaren, van den vader op den zoon overgegaan, en werd als een hoofdbestanddeel der burgerlijke vrijheid aangemerkt, waarover niemand mogt beschikken.

De vrijheid der drukpers werd dus mede op den voorgrond gesteld, toen de oude Republiek in een grondwettig Koningrijk werd herschapen. — Van die vrijheid is, tijdens de vereeniging, gebruik en misbruik gemaakt. — Van beide had de regering partij kunnen trekken; want alhoewel de waarheid onbetamelijk en op eene strafbare wijze wordt uitgedrukt, moet zij niet worden voorbijgezien en in den wind geslagen.

Na de afscheuring der Belgische provinciën, is de toon der onafhankelijke dagbladen, in het herboren *Nederland*, steeds uiterst gematigd geweest; en nogtans zijn er menschen te vinden, die zich aan die dagbladen ergeren. Het zijn *de Flaauwen in den lande.*

Wij bedoelen hiermede niet de bewonderaars van het *régime du bon plaisir*, die moord en brand schreeuwen, wanneer zij van oppositie hooren en banger zijn voor een liberaal, dan de kinderen voor den zwarten man. — In het vrije *Nederland* zijn deze menschen slechts van tweederlei soort: óf dwazen, óf gelukzoekers. — De eersten verdienen medelijden; de tweede soort verdient verachting: voor beide is alle redenering overbodig.

Wij hebben onder de benaming van *de Flaauwen in den lande*, een slag van menschen op het oog, die, even zeer als wij, voorstanders zijn van iedere soort van vrijheid; die uit hun vel zouden springen, indien zij werden verkort in de minste hunner regten, maar die, misschien nog wel min of meer behebt met den zuurdeesem der oude aristocratie, dat regt van zich te bemoeijen met de aangelegenheden des lands en der regering niet maar zoo willen hebben uitgestrekt tot alle burgers van den staat. — *Odi profanum vulgus et arceo*, was het motto eener studenten-societeit; dat motto zouden *de Flaauwen* gaarne aan het hoofd der grondwet zien geplaatst.

Even bevreesd als zij, voor al wat naar oproer en volksregering gelijkt, verschillen wij slechts met hen over de middelen van die te voorkomen. — Wij houden het daarvoor, dat men, door de regering te waarschuwen wanneer er onregelmatige handelingen plaats hebben, wanneer ambtenaren hun gezag te buiten gaan, wanneer 's lands penningen worden verkwist, wanneer de wijze van invorderen de belastingen hatelijk maakt, enz., — de regering en den lande eene wezenlijke dienst bewijst; omdat op die wijze alléén de regering tegen misbruiken kan waken en aldus volksbewegingen voorkomen. — Daartoe is in onze oogen de drukpers een heerlijk en gezegend middel. Wij vragen niet wie schrijft, maar of het geschrevene met de waarheid overeenkomstig en betamelijk uitgedrukt is.

De Flaauwen vinden het beter, Gods water, — zoo als men zegt, — over Gods akker te laten loopen; zich in alles rustig te schikken, en, uit vrees van oproer, liever alles te dulden, wat er ook gebeuren moge, dan te zeggen, dat men ontevreden is. Zij vergeten daarbij, dat zij de regering op die wijze grovelijk misleiden. — In een' grondwettig geregeerd wordenden staat rekenen de gezagvoerders op de waarschuwingen der vrije drukpers. — Indien nu allen het voorbeeld der *Flaauwen* volgden, indien allen zwegen, — zoude de regering moeten meenen, dat hare handelingen werden goedgekeurd, dat er geene aanmerkingen te maken vielen, en dat zij dus rustig op den ingeslagen weg konde voortgaan. — Bitter zoude de teleurstelling zijn, vreesselijk het ontwaken uit die zoete rust; want zoodra het de regten, de vrijheden, de personen of de goederen van *de Flaauwen* zelven gold, zouden zij harder en heviger tieren dan alle anderen zamen. Dat geduldig aanzien toch van alles wat er gebeurt, waarvan wij zoo even spraken, wil zeggen: alles dulden wat niet tegen onze belangen aandruischt.

Er is nog eene soort van *Flaauwen in den lande;* maar die zijn flaauw uit slaperigheid, — en van dezulken spreken wij niet. — Die moeten er nogtans ook al zijn: die maken den ballast uit van het schip van staat, en zonder behoorlijken ballast, kan geen schip behoorlijk varen.

Maar die *Flaauwen in den lande*, die het wel meenen met den Koning, die het wel meenen met het Vaderland; die den gang der regering volgen en dien juist beoordeelen; die niet altijd tevreden zijn, maar door hun zwijgen doen gelooven, dat zij geen reden zien tot klagen; die *Flaauwen* willen wij gebeden hebben, dat zij zich aangorden en zelven den grondwettigen strijd, tot heil van Volk en Koning, strijden.

Voelen zij daartoe lust, kracht noch opgewektheid, — dan is het minste, wat men van hunne billijkheid kan verwachten, dat zij althans anders denkende medeburgers vergunnen, wie zij dan ook wezen mogen, om hunne meening, naar aanleiding der grondwet, beleefdelijk en bescheiden, maar rondborstig te openbaren.

In *Nederland* bestaat maar één doel voor al deszelfs ingezetenen: het welzijn van den Staat; dat is, het welzijn van den Regeerder en de geregeerden. — Om dat doel te bereiken zijn waarheid en openhartigheid onmisbaar voor beide. — Daar de *Flaauwen in den lande* zelve zwijgen, en niet willen, dat anderen spreken, werken zij die waarheid en openhartigheid tegen: zij zijn dus nadeelig voor het geluk des Vaderlands.

Oostenrijk onder den vorst van Metternich.

Vervolg van No. 196.

Deze nieuwe zege levert een nieuw bezwaar. De heer VAN METTERNICH had openlijk partij gekozen voor de vorsten der coalitie en BONAPARTE, die de aarts-hertogin en den koning van *Rome* ligten wilde, te leur gesteld. List stellende tegen list, had hij deze handeling dragelijker en zachter gemaakt, door dezelve met alle mogelijke beleefdheid te plegen, en zelf de escorte van MARIA LOUISA te begeleiden. Maar de staat van zaken verwikkelde zich meer en meer. De kolos eenmaal omvergeworpen, rijzen moeijelijkheden uit moeijelijkheden. Ginds het geduchte *Rusland;* daar het dreigend liberalismus. *Oostenrijk* moet post vatten, en den aandrang van beiden weerstaan: moeijelijke taak! Onder al de neteligste rollen, onder al de hagchelijkste stellingen, is die van den scheidsman, aan de aanvallen van beide vijanden tevens blootgesteld, de gevaarlijkste; gewoonlijk houdt hij slechts op hinderpaal te zijn om slagtoffer te worden.

De revolutiegeest gloorde in *Italië*. De gouvernementen, nieuwe-

lings verontrust door NAPOLEON, poogden eene harde dwang-regering te vestigen. Hoe *Italië* behouden? hoe de noordelijke landen aan den Russischen invloed ontrukt? regts de *Carbonari*, links de despotische aanmatigingen. De vrijheid, in *Duitschland*, door de herinneringen des verleden en de bedrijvigheid van den loopenden tijd gewekt, woelde aan de academiën en trof met geestdrijvenden dolk het verachtelijke hart van KOTZEBUE. De onbewegelijkheid zelve werd pijnlijk. *Europa* was in gisting: hier *Napels*, daar *Piemont*, ginds *Sicilië*; verder *Ierland*; in *Duitschland*, de geheime vereenigingen; te *Parijs*, de militaire zamenzweringen: een streven naar vrijheid, onbestemd, onweerstaanbaar; en, wat geen minder schrik baarde, *Rusland* en *Pruissen* aanbiedende zich te wapenen om alles te verpletten. De heer VAN METTERNICH verzocht die kabinetten hunne legers voor eene andere gelegenheid te bewaren, en nam het op zich, alleen de nieuwe constitutiën te bekampen. Hatelijke taak. Hij slaagde er voor het oogenblik in, maar met moeite; en zijne gestrengheden lieten een wrang herdenken na, in den geest der volken. De gevangenissen openden zich, de regtbanken veroordeelden, en al vloot het bloed zeldzaam, de drukking was hard en het lijden bitter. Het schrikwerk voleindigd, (het kostte meer dan één jaar tijds en menige traan) herrees het gevaar onder eene andere gedaante; en dat gevaar was dubbel: het vereenigde in dezelfde zaak de twee door *Oostenrijk* geduchtste vijanden. *Griekenland*, eindelijk ontwaakt, had *Rusland* tot patroon gekozen. De opstandige vrijheid, ondersteund door het despotismus des noorden, vertoonde zich dus schrikbarender dan te voren. *Griekenland* bood eenen voet aan de vergrootingen van *Rusland*.

Wordt *Griekenland* tusschen zijne rotsen verplet, dan treedt *Moscovië* terug in zijn ijs. Al de Vorsten der Christenheid worden oplettend; hartstogtelijk mengen zich de volken in de zaak; de woorden klinken; het ridderlijk *Frankrijk* wapent; het kanon van *Navarino* buldert; *Oostenrijk* kavelt tij en buigt zwijgend het hoofd voor den geweldgreep van *Rusland*.

In 1830 moet de heer VAN METTERNICH eene nieuwe wending maken. De vijand, het liberalismus, reeds door hem onder de gedaante van verovering, van propaganda, van broederschappen, van moord bekampt, vertoont zich met gezag gewapend, het vaandel in de hand, gevolgd door een geheel volk, een der onstuimigste op aarde. De diplomaat der overeenbrenging en bemiddeling, na te hebben gepoogd *Rusland* te belemmeren, na het zelfs te zijn afgevallen, is nu genoodzaakt zich aan hetzelve aan te sluiten: niet zeer moeijelijk voor den heer VAN METTERNICH, die altijd zorg draagt en het talent heeft van zich eenen terugtogt te bewaren; die zich nooit vertoornt, zich nimmer bloot geeft, zich naar de omstandigheden weet te rigten, en de zelve, is het noodig, om te trekken. Het *status quo* is het laatste woord zijner politiek geworden. Door middel van ligte bewegingen regts en links, houdt hij zich staande tusschen de twee beginsels, die bij ducht, en brengt beurtelings het gewigt der Oostenrijksche monarchie in de schaal van *Rusland*, of in die der zuidelijke vrijheid. Indien morgen de Czar *Konstantinopel* bemagtigde, zou men *Oostenrijk* liberaal zien. Intusschen trekt het zich zooveel mogelijk terug, gelijk die oude mannen, die niet willen gaan, uit vrees dat men de zwakheid hunner beenen bemerke; die niet willen, dat men hen aanzie, omdat zij rimpels hebben; die het licht vermijden, omdat hunne tanden uitgevallen zijn. Zoo groot is de afkeer, welke *Oostenrijk* heeft van publiciteit, dat het liever niet zou worden geprezen en dat het gaarne alle gewag ontberen zou.

Werpen wij nu eenen blik op den physieken en zedelijken toestand van dat *Oostenrijk*, op welks lot de heer VAN METTERNICH zoo veel invloed heeft geoefend. Zijne uitgestrektheid, zijne bevolking, de vruchtbaarheid van zijnen grond, de verscheidenheid zijner voortbrengselen, de verschillende natiën, die het bevat, maken het tot een der belangrijkste landen van *Europa*. Maar een ondoordringbare sluijer dekt de bijzonderheden van het Oostenrijksche gouvernement. Hij verbergt niet alleen de plannen, de toekomst, de maatregelen van *Oostenrijk*, maar deszelfs tegenwoordige gesteldheid, zijne middelen, de cijfers waarop zijn materieel bestaan rust. Slechts eenige ambtenaren bezitten deze schaarsche inlichtingen. Niet alleenlijk is de Oostenrijksche censuur zeer streng, maar elk Oostenrijksche onderdaan, die buiten 's lands een niet goedgekeurd werk laat drukken, betaalt (als boete) een dukaat per bladzijde, de eerste maal; bij herhaling, ondergaat hij eene veel zwaardere straf. Onbekwaam om al de nevelen, waarin het Oostenrijksch beheer gehuld is, door te dringen, willen wij slechts eenige zekere bijzonderheden, die wij te weten gekomen zijn, mededeelen.

Het Duitsche gedeelte der Oostenrijksche onderdanen heeft de meeste reden om met zijn lot te vreden te zijn. Het is in de Duitsche taal, dat de gouvernements-zaken overal behandeld worden, behalve in de Italiaansche provinciën: de Duitsche gebruiken en vormen zijn meer of min aan al de overige natiën des rijks opgedrongen. De hoofdstad, het middelpunt, waarop de instellingen van alle provinciën uitloopen, is Duitsch. *Opper-* en *Neder-Oostenrijk*, *Styrië* en *Tyrol*, wier inwoners als uitsluitend Duitsch kunnen beschouwd worden, bevatten 3,757,368 zielen, verspreid op 1,710 vierkante mijlen, dus 2,197 personen per mijl. Deze geringe bevolking laat zich verklaren door den bergachtigen aard der districten, waar de vierkante mijl over het algemeen slechts 1,764 Weener *joch* (101,518 hectaren) land oplevert, geschikt voor bouw of wijngaard: het overige bestaat uit bergen, bosschen en moerassen. In de bergachtige districten vindt men rijke mijnen van zout, ijzer en koper, alsmede voortreffelijke weiden; maar er wordt weinig partij van den grond getrokken. In de overige provinciën telt men 2,500,000 Duitschers, landbouwers, ambtenaren, militairen, enz. (*Vervolg hierna*).

Waterhoogte voor Keulen.

17 November: 13 voet, 3 duim.
18 November: 13 voet, 11 duim.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 19 Nov. 3 El 3 Palm 0 Duim; gewassen 25 Duim gevallen 0 D.
Den 20 Nov. 3 El 3 Palm 2 Duim; gewassen 2 Duim gevallen 0 D.

Advertentiën.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.